

Cunst

THEMA's: ONBEPERKT CREATIEF

digitaal tijdschrift

K V F - Kunstenaars Vereniging Flevoland

Kunstenaars voor Flevoland

02 / 2016

Februari 2016

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door
de Kunstenaars Vereniging Flevoland.
www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?
Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.
Gebruik dit adres ook voor kopij of vragen.
Bellen kan ook: 06 51924882

Redactioneel

Voor CUNST hebben we dit jaar gekozen voor themanummers. Dat heeft tot gevolg dat er grenzen zijn aan wat we kunnen laten zien, maar die grenzen bieden wel weer een duidelijke ruimte en uitdaging.

Het eerste themanummer stapt over de grens wat we van oudsher als de grens van kunst hebben beschouwd. Als je de definitie van kunst onderschrijft dat kunst wordt gemaakt door kunstenaars, dan komen bij het lezen en bekijken van dit nummer twee vragen naar boven: wanneer noem je iemand eigenlijk een kunstenaar? Kunnen mensen met een cognitieve beperking bewust kunst maken?

Kunst beschouwen we tegenwoordig meer en meer als een gevoelskwestie.

Als je die redenering volgt dan zijn de mensen met een cognitieve beperking juist gezegend! Hun creatieve impulsen krijgen immers alle ruimte.

Sterker nog, het zouden best wel eens de mensen kunnen zijn die geen last hebben van verstandelijke beperkingen die eerder creatieve beperkingen hebben! Inderdaad, ego en zorgen over het inkomen kunnen behoorlijk in de weg zitten.

Hoe dan ook, in dit overvolle nummer staan mensen centraal die kunst maken vanuit een onbeperkt gevoel! En hoe meer je ziet, hoe meer de grenzen vervagen.

Ik zou zeggen, laat je verwonderen.

Tot de volgende maand!

Hein Walter

Inhoud

pag 2 /4	Outside Art
pag 5/6	De Witte Olifant
pag 7/10	Jip Ascherl
pag 11/15	Emma la Bastide
pag 16/20	Joey Bocciardo
pag 21/30	Sjaan van Lunteren
pag 31/32	Leven met Alzheimer 2
pag 33/38	Kunstwerkplaats Mefiboset /Anita Koning
pag 39/43	Museum voor Geertje
pag 44/46	Art Loca
pag 47/52	Simeon Terberg
pag 53/56	Ad Arts
pag 57/61	Mieke Königel
pag 58	CUNST vooruitblik
pag 59	Tips

Outside Art - De ruige buitenwijken van de kunst

Door Ans van Berkum

Sommige kunstenaars geven zelf een soortnaam aan hun werk. “Ik schilder lyrisch abstract”. Andere krijgen door anderen een etiket opgeplakt: “Hij hoort hij de Expressionisten”. Beide benaderingen hebben betrekking op de artistieke uitgangspunten die kunstenaars met andere kunstenaars delen. Die groepen die zo worden onderscheiden zijn het onder elkaar meestal eens over wat je hoort te doen om een goed kunstwerk te maken. De leden praten over het werk en wijzen in elkaars producten aan wat ze goed of slecht vinden. Zo ontstaat een canon. Een afspraak over wat ze samen mooi en juist vinden. Dat is handig. Ze kunnen elkaar complimenteren en bijsturen en hun stukken met overtuiging aan de buitenwereld presenteren. Zo ontstaat meer kwaliteit denkt men.

Zomaar

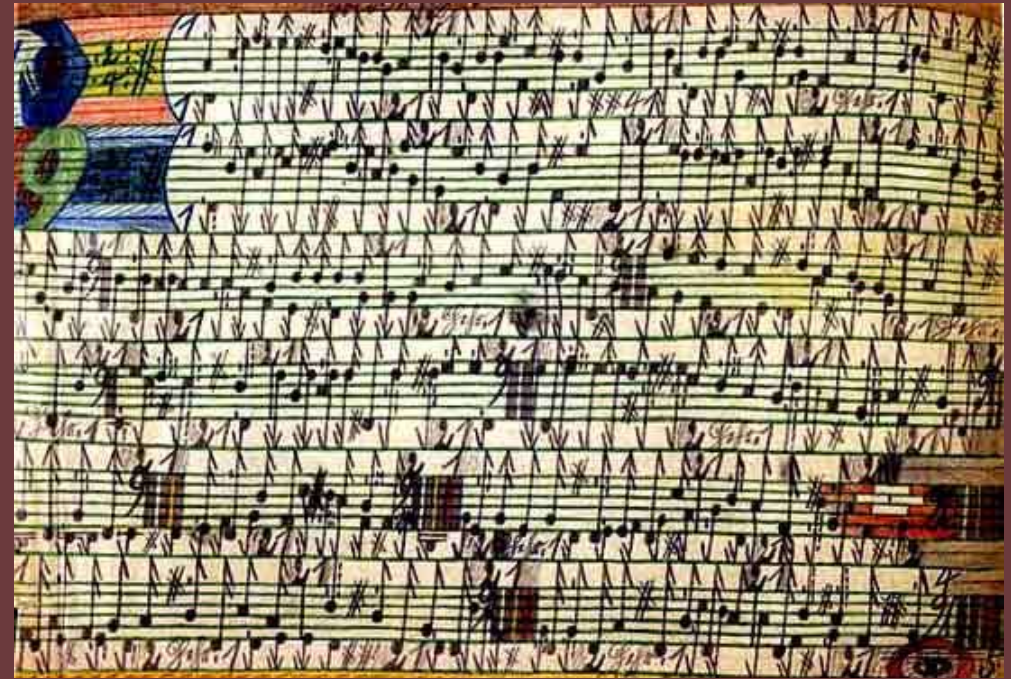
Onder outsider kunstenaars is dat naar elkaars werk kijken en beoordelen niet gebruikelijk. Sterker: het kan niet. Het is geen stroming of categorie waarin makers bepaalde ideeën delen en bewust toepassen. Outsider Art is zomaar een naam die door een

uitgever in Engeland is verzonnen toen hij een boek over Art Brut wilde publiceren. Zouden die Engelsen niks van begrijpen. Dan maar Outsider Art op de cover. Het toeval wil dat een Nederlandse galeriehouder het boek zag liggen in een winkel. Hij herkende iets in het volgekrabbelde omslag plaatje. Het werk van een van zijn eigen protegees, Willem van Genk, had er iets van weg. Die werd tot dan toe Naïef genoemd en dat was een stijl die in de kunst helemaal onderaan de ladder stond. Outsider Kunst klonk beter, moet hij gedacht hebben toen hij het boek uit had. Daar zag hij kunst die gemaakt werd door mensen met een psychiatrische achtergrond. Ze deden dat uit een soort dwang en schetsten binnenwerelden vol spanning en verwarring. Ruwweg, met middelen en geheel zonder plan kwam het verhaal er uit, al wisten de makers precies wat waar hoorde te staan. Qua kunstzinnige vaardigheden zaten ze vaak aan de knullige kant. In vergelijking met werk van beroepskunstenaars was het echt nogal gek wat ze deden. Hoekig, weerspanning, misplaatst. En onderling waren de oeuvres volstrekt verschillend allemaal. Je kon er geen peil op trekken wat er uit

ging komen en hoe het een met het ander zou samenhangen. Art Brut en Outsider Art werden de geuzennamen voor het werk van mensen die nergens bij konden horen omdat kritisch afstand nemen en op elkaar afstemmen niet in hun pakket zat en de kunstwereld op zijn klompen aanvoelde dat dit willekeurige gedoe niet bij hen hoorde.

Van noodzaak tot spiegel

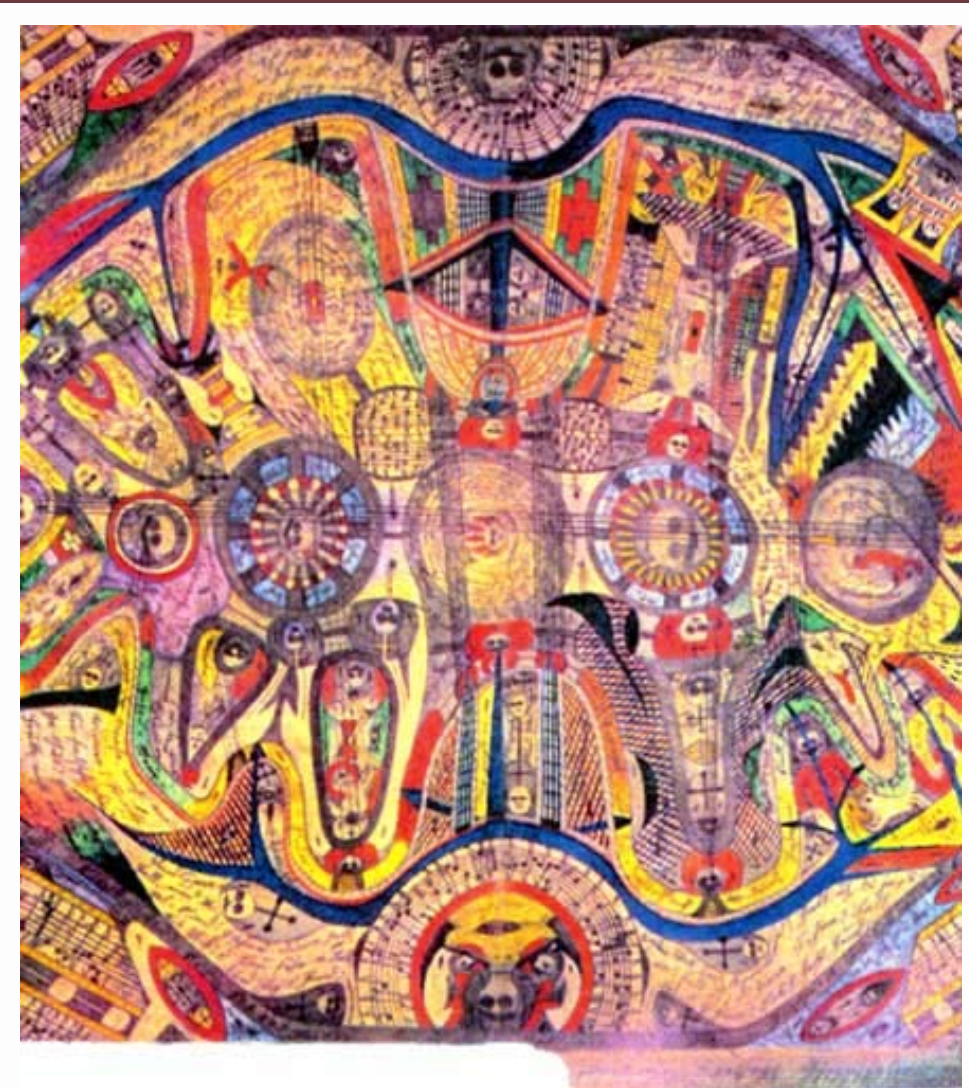
Van Genk werd van toen af aan als outsider kunstenaar gepromoot. Met succes. Hij werd bekend als een intrigerende kunstenaar met een wonderbaarlijk oeuvre. Er kwam ondertussen een heleboel bij geschoven in de outsider kunst. Waarom zou iemand eerst psychotisch moeten zijn om artistiek gezien tot deze wereld te behoren? Je hebt toch overal producties die sterk afwijken van wat op een bepaald moment, een bepaalde plaats, *bon ton* is? De makers die daarachter zitten, hebben hun onafhankelijkheid gemeen. Hun naïviteit en hun spontaniteit. Niet hun stijl of aanpak. Ze maken het werk niet voor een publiek, maar uit pure noodzaak en weten niets van 'hoe het hoort'. Er barst iets naar buiten dat het licht moet zien, maar vaak verdwijnt het daarna onder een bed of in een vuilnisbak. Het is er, puur omdat het gemaakt moet worden. Niet om er geld of waardering mee te oogsten of ideeën te communiceren. Het is er om de makers te helpen bij de eigen plaatsbepaling. Om te bouwen aan hun identiteit. Het werk is hun anker, hun dagboek en uitvinding.

De spiegel waarin hun persoonlijkheid vorm krijgt. Ze maken het niet om iets bij te dragen aan de kunst, wel aan zichzelf. Outsider kunst bleek een breed verschijnsel.

Anders

Het obsessieve en volle van outsider kunst, wordt vaak wel als een stijlkenmerk opgevoerd. Maar laat dit duidelijk zijn: Outsider kunst is gewoon een andere soort. Esthetische wetten gelden er niet. Kijkers zullen zichzelf telkens opnieuw op weer een nieuwe soort andersheid moeten afstemmen, willen ze kunnen doordringen tot de waarde van de oeuvres. Wie dat er voor over heeft, ontdekt

wondere werelden. Het verlichte centrum van De Kunst wordt verrijkt met ruige buitenwijken. Outsider kunst ondervraagt onze aannames, duwt tegen grenzen. Stookt. Outsider Kunst laat zich niet temmen. Het is een wilde struik in een park.

De werken bij dit artikel zijn gemaakt door Adolf Wölfli (Zwitserland 1864 - 1930)

De Witte Olifant

De Steiger 206, 1351 AW Almere

www.de.witteolifant.nl

De Witte Olifant is een Kunst-centrum waar kunstenaars met een beperking onbeperkt kunnen werken aan hun artistieke en persoonlijke ontwikkeling. Ze worden in hun beeldende werk ondersteund en uitgedaagd en zo worden ze sterker in de manier waarop ze zich beeldend uitdrukken.

De Witte Olifant biedt een sociaal veilige ruimte waarin verschillen tussen mensen op een heel natuurlijke wijze worden geaccepteerd. In die veilige ruimte ontdekken de kunstenaars die er werken hun eigen talenten, hun eigen mogelijkheden en komen ze steeds steviger in hun schoenen te staan. Vanuit die zelfverzekerdheid groeit hun persoonlijkheid en neemt ook de zeggingskracht van hun werk toe.

Bij De Witte Olifant krijgen kunstenaars de gelegenheid om samen te werken, ook met kunstenaars die zelfstandig hun beroep uitoefenen. Ze versterken en ontwikkelen zo hun eigenheid en zelfstandigheid, en hun artistieke en technische vaardigheden. Elke gelegenheid wordt benut om het zelfvertrouwen, het

zelfbewust zijn, de presentatie en de zelfexpressie van een ieder op een positieve manier te stimuleren. In samenwerking met de kunstenaars komen ze op die manier tot een zo zelfstandig mogelijk begeleid kunstenaarschap.

Het team van De Witte Olifant bestaat uit acht professionele kunstenaars. Zij hebben allemaal een academische achtergrond en veel ervaring in begeleiden en coachen.

De persoonlijke interesses en enthousiasme van de begeleiders zijn het uitgangspunt voor het begeleiden. Nieuwsgierigheid is de basishouding. En bij dat begeleidingsproces gebeurt het niet zelden dat de leerling op bepaalde gebieden de leraar wordt! De kunstdisciplines en vaardigheden die als uitingsvormen worden gebruikt zijn divers: tekenen, schilderen, ruimtelijk werk met diverse materialen, maar ook theater en dans, yoga, film en animatie en poëzie.

De Witte Olifant werkt er naartoe om een aparte afdeling op te zetten, waar de focus ligt op het vervaardigen, promoten en

verkoop van diverse producten. De Witte Olifant wordt een steeds breder georiënteerde werkplaats, waarbij vast wordt gehouden aan de waarden van De Witte Olifant: kunst, creativiteit en ruimte voor ontwikkeling onder professionele begeleiding.

Geregeld geeft De Witte Olifant workshops en teambuilding aan scholen en bedrijven. De kunstenaars -niet het team- begeleiden de workshop-deelnemers. Van de ene kant geeft dit de kunstenaars enorm veel zelfvertrouwen en van de andere kant ontvangen ze veel waardering van de workshop-deelnemers. Regelmatig neemt De Witte Olifant deel aan regionale, nationale en internationale evenementen en projecten. Zo zijn een aantal deelnemers uitgenodigd om naar het internationale filmfestival Oskar Bright in Brighton te gaan, hebben we de juryprijs

gewonnen van het theaterfestival Vuurool in Lage Vuursche, en hebben we geëxposeerd in het provinciehuis van Flevoland in Lelystad en in museum Het Dolhuys in Haarlem.

Alle verschillende vormen van kunst, of die nu gemaakt worden door mensen met of zonder beperkingen, onze samenleving wordt rijker door het creatieve proces van al die verschillende individuen. De Witte Olifant is een creatieve oase waar mensen met verschillende achtergronden en met verschillende cognitieve reikwijdten elkaar ontmoeten en met elkaar samenwerken. Het is van groot belang dat er plekken zijn zoals deze.

Jip Ascherl (1991)

Door Ans van Berkum

“Ik begin direct vanuit mijn materiaal. Dat is: Verf!”, zegt Karel Appel in een documentaire. Voor Jip Ascherl geldt het eerste deel van de uitspraak. Zijn materiaal bestaat uit potloden en kleurpotloden. Liefst hele, die nog lekker in de elektrische puntenslijper gaan. Halve en stompjes geeft hij weg. Hij pakt ze in willekeurige volgorde uit de emmer die naast zijn blad papier staat. Wat in zijn hand komt, gebruikt hij. Kleur en kleurvolgorde worden buiten hem om beslist.

De tekeningen die we nu zien vormen een doorontwikkeling van de wat algemenere poppetjes en huisjes-stijl, die op de voorgrond stond toen hij bij de Witte Olifant ging werken. Die basis heeft hij nu vrijwel verlaten. Sterke, abstracte werken zijn er voor in de plaats gekomen.

Zijn drang tot ordenen komt tot uiting in de manier waarop hij de kleuren naast of over elkaar zet. Daar zit een soort beheersing in. Vlek na vlek van kleur of antraciet verschijnt op zijn bladen. Soms komt er opeens een vel vol kleine vlekken, regelmatig over het vlak verdeeld. Dan weer ontstaat een blad met forse kleurspatten van verschillende grootte. Soms zet hij strepen. Schuin over het blad of zo strak mogelijk langs de vier randen van het papier. Dan krijg je een vel vol lijsten die naar het midden toe steeds kleiner worden. Hij zet het potlood stevig aan. Dat geeft de tekening die uitdrukking van kracht en gerichte wil, die de werken zo bijzonder maakt. We zien de pure expressie van zijn binnenste.

Foto: Sander Troelstra

Emma la Bastide (1988)

Door de begeleiders van De Witte Olifant

Emma laat zich inspireren door haar eigen ervaringen en fantasieën. Deze transformeert ze op papier, doek en keramiek in sprookjesachtige taferelen. Hierin bewegen lang uitgerekte draadfiguren zich voort in één richting. Het lijkt alsof zij doorlopen naar een volgend tafereel of schijnbaar ongecompliceerd uit het tableau stappen of rollen. Emma werkt in twee stijlen; figuratief en abstract. Haar abstracte werken zijn kleur- en contrastrijk maar kunnen ook grafische, lichtig gelinieerde abstracties zijn. Vaak combineert zij beide stijlen in één kunstwerk.

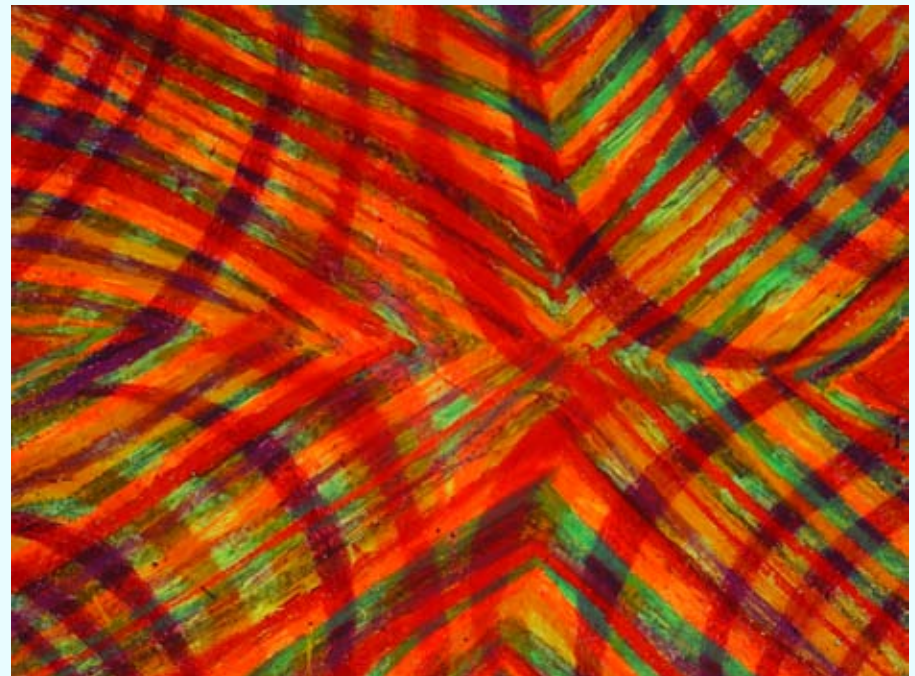
Dit zegt Emma zelf over haar werk:

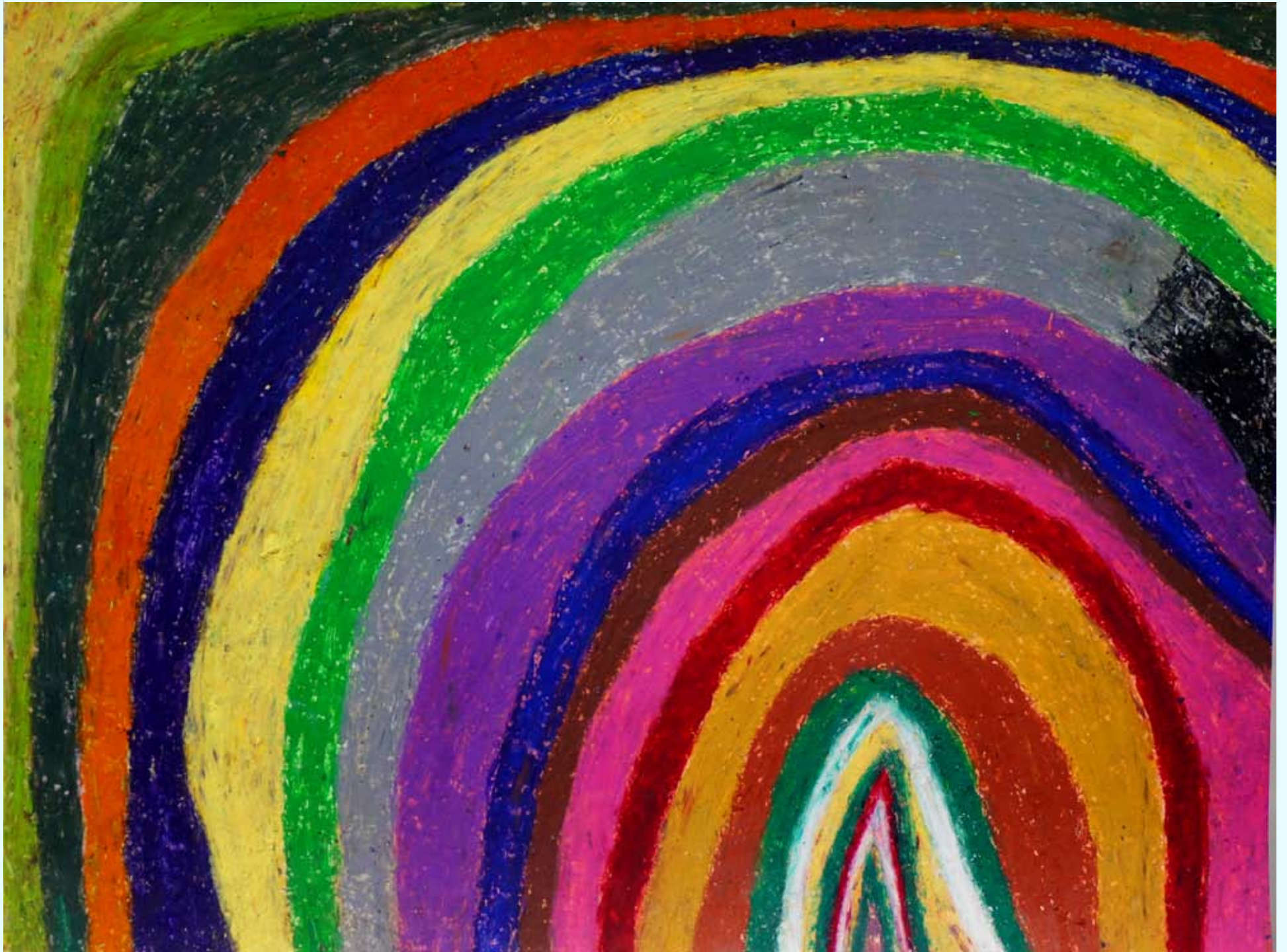
“Ik heb de verschillende seizoenen geschilderd. Elk seizoen heeft een andere kleur. Om te weten welke kleuren dat zijn heb ik goed naar buiten gekeken. De herfst heeft andere kleuren dan de zomer. Als mensen naar mijn schilderijen kijken, krijgen ze verschillende gevoelens door die kleuren.”

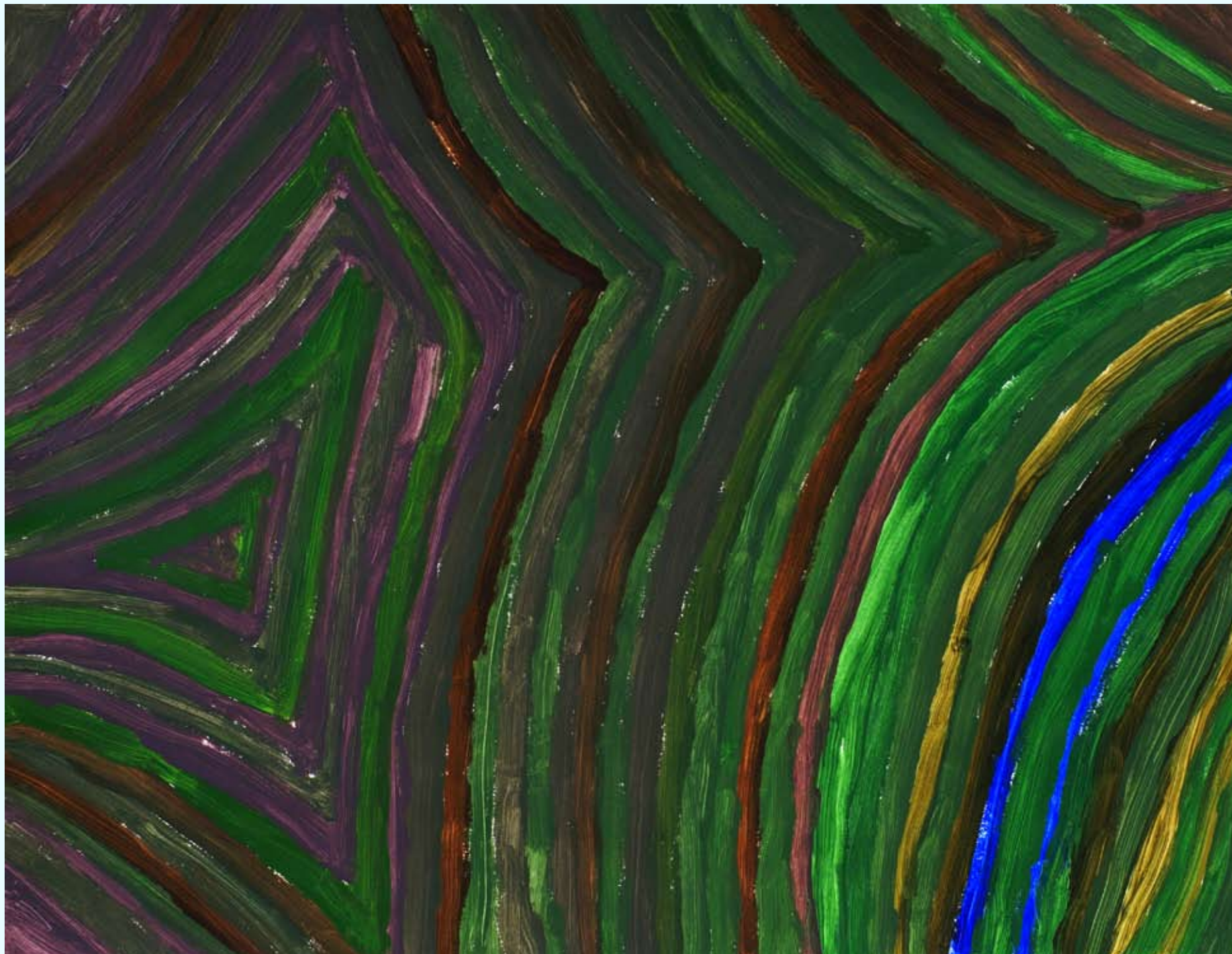

Emma la Bastide en Bert Gijsberts in het Prvinciehuis

Joey Bocciardo (1994)

Door Ans van Berkum

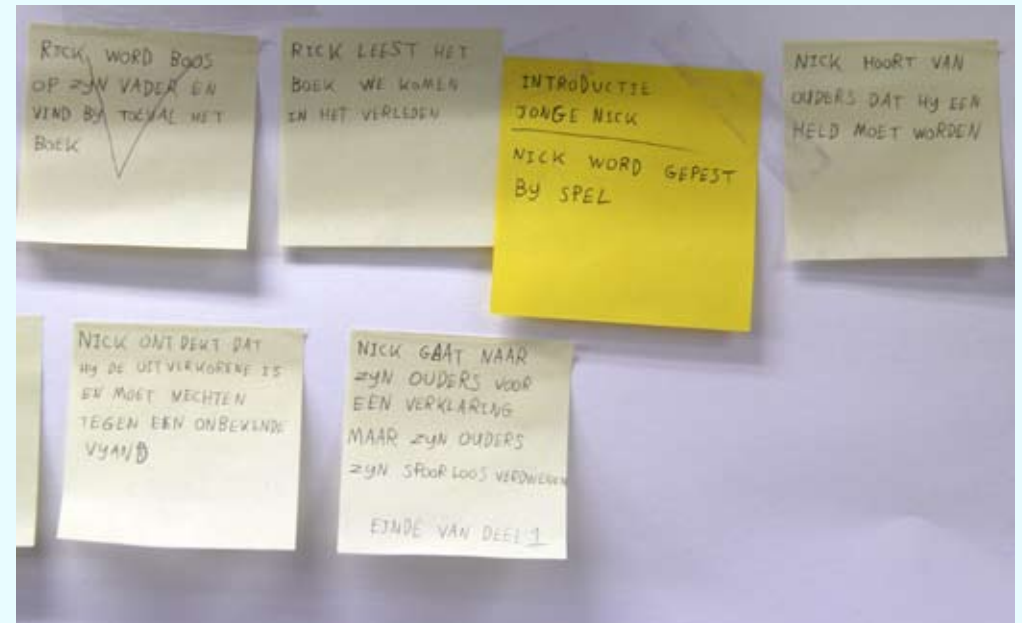
“Met dank aan The Lord of the Rings en The Hobbit” werkt Joey Bocciardo gestaag aan zijn stripverhaal waarin Nick de Kikker een opleiding tot Held krijgt. Die Nick had best een rustig leven geleid, maar nu is hij klaar voor het gevaar en zoekt avontuur. Hij wil een bijzonder iemand worden.

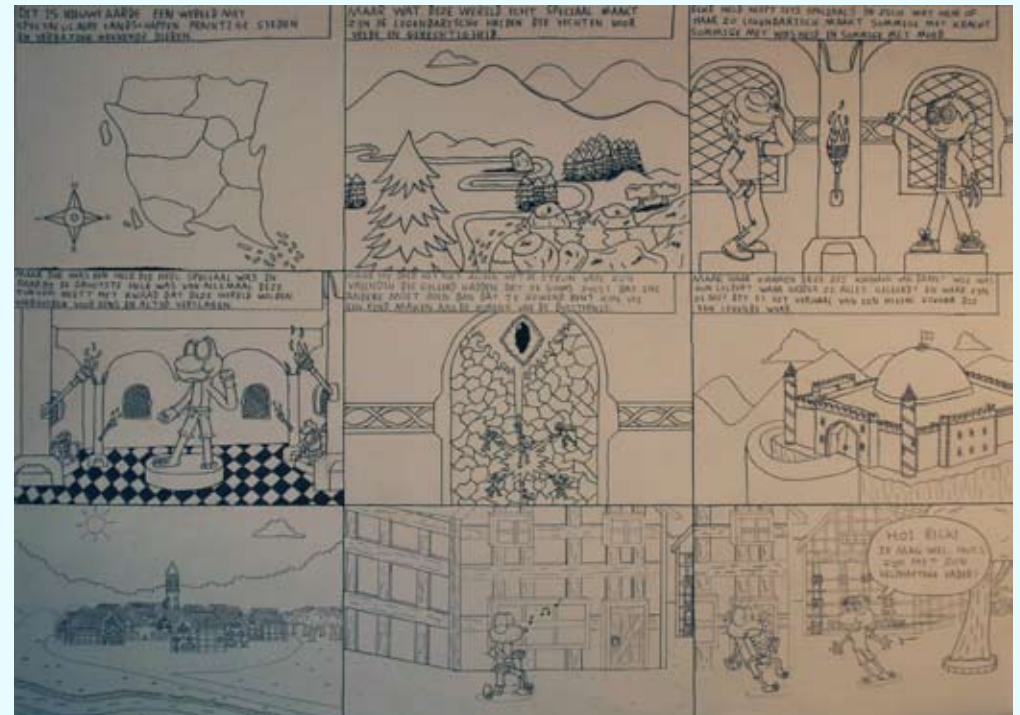
Het totaal van deze queeste bevat zes seizoenen. De uitkomst staat vast, maar wat daar aan voor af gaat, ontstaat langzaam. Beeld voor beeld worden de gebeurtenissen in het hoofd van Joey geconstrueerd, voor hij met een zacht potlood de schetsen op papier uitwerkt om ze, als hij ze goed vindt en niet meer hoeft te gummen, met een harder potlood vast te leggen en kleur te geven. Elastische figuurtjes met grote dop-ogen, in talloze houdingen en gehuld in inventieve kleren. Er komt veel denkwerk aan te pas voor Joey. De getekende scenes, waarin de gebeurtenissen zich op onverwachte wijze ontvouwen, worden bevolkt door vrienden en vijanden van Nick, omringd door een gezelschap van extra personages. Allemaal kleurrijke figuren met welluidende namen en voorzien van een uitgebreide karakterschets. De namen

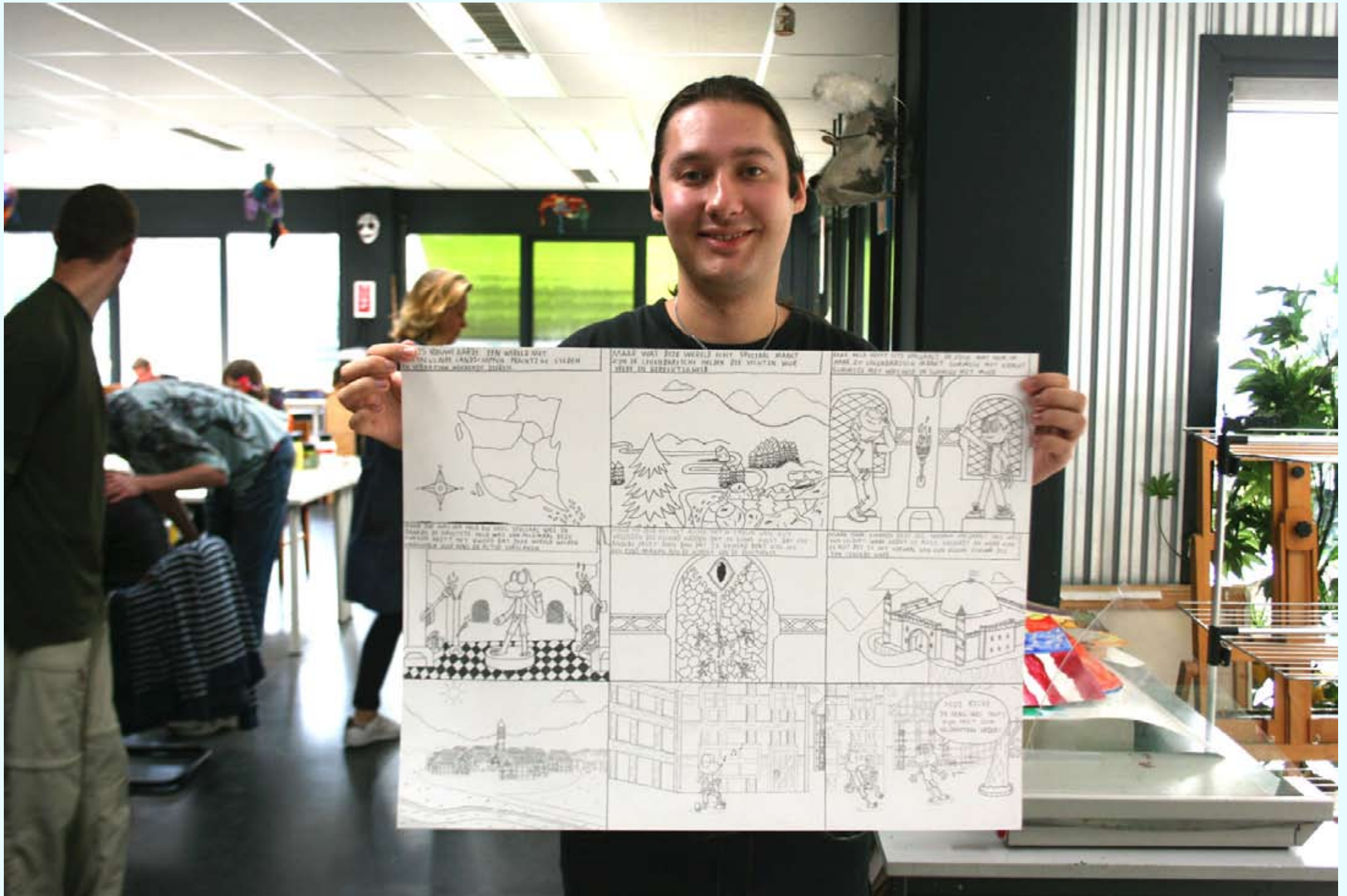
geeft hij een Latijnse of Engelse switch. Het Latijn verzamelt hij met behulp van internet. De Engelse namen hebben een anker in Star Wars. Zo komen we bij Hëer Cytron, Marras Fire Fly, Vanessa Cat Woman, Scare Crow en Sanguines. Naast de helpers en de schurken zijn er ook extra's, zoals figuren gebaseerd op computers, printers en robots. Dan is er Theo Boor, de zachtaardige tovenaer die de vondeling Lydia liefdevol opvoedt. Een meisje dat uiteraard in de wieg is gelegd om een van de intieme vriendinnen en helpers van Nick te worden.

Af en toe maakt Joey een uitstapje uit zijn verhaal. Hij maakt een Halloween tekening waarop de woorden Vrolijk, Angst, Nacht, staan. Hij laat er een spin bij bungelen. Het werk Special Universe heeft de titel van Draken in Nieuwe - Aarde, in gotische letters. Zijn vriendschap voor Elkin Pantophlet krijgt een aparte plek in een tekening waarin ze met de armen om elkaars schouders staan. Joey's gevoel voor drama en brede, absorberende interesse, verschaffen de voedingsbodem voor wat een rijk epos gaat worden. We blijven het volgen.

Sjaan van Lunteren

Door Hein Walter

Sjaan van Lunteren zal nooit van zichzelf zeggen dat ze kunstenaar is. Ze maakt tekeningen op mijn atelier en voelt zich bevoorrecht dat ze daar steeds weer mag komen.

Sjaan woont op de beschermde afdeling van zorgcentrum Archipel en ze heeft de indicatie dementerend. Maar als je haar ziet werken en hoort praten, dan zou je dat helemaal niet denken. Ze is dan ook een van de meest zelfstandige bewoners van PG.

Ze komt nu zo'n drie jaar wekelijks een of twee keer op mijn atelier samen met andere PG bewoners. De sfeer is daar altijd goed! Er wordt geconcentreerd getekend en tijdens het werk wordt er veel gesproken! Er vindt meestal een groepsgesprek plaats waarbij de onderwerpen uiteenlopend zijn: maatschappelijk, persoonlijk, politiek of filosofisch. En Sjaan weet vaak de algemene dingen zo te vertalen dat ze passen in haar persoonlijke geschiedenis.

Toen ze voor het eerst naar mijn atelier kwam, was dat voor haar een hele overwinning. Nieuwe dingen vond ze moeilijk; nieuwe dingen zijn nog steeds lastig, maar ze gaat het nu niet meer uit de weg.

Sjaan heeft al een stuk of 50 tekeningen gemaakt. En in dat oeuvre zit een enorme ontwikkeling. Haar creatieve bevrijding ontwikkelt zich parallel met haar geestelijke ontwikkeling! Ze kan nu veel vrijer nadenken over van alles en nog wat en ook over meepraten; dat kon ze ervoor niet. Althans niet zoals ik haar heb leren kennen.

Bij dementerende ouderen is initiatief vaak een hobbel. Ook bij Sjaan zijn wij als begeleiders duidelijk aanwezig en spelen we een rol in de ontwikkeling. We tekenen nooit zelf, maar we reiken wel aan, adviseren en dagen uit! De serie waarbij ik teksten heb geschreven, is ontstaan uit haarzelf. Wij hebben niks anders gedaan dan de tekenvellen neerleggen en ze in de la leggen toen ze klaar was met tekeningen. Elke week weer een nieuwe.

Sjaan heeft een achtergrond als coupeuse. Van stoffen weet ze heel veel en als het ter sprake komt, dan komt daar heel veel van boven. Het zou mooi zijn als een van haar tekeningen een keer als stof zou worden uitgevoerd. Dat is nog een toekomst-idee.

De madame

Ze is groot, ze bewaart haar decorum en kent de lijn tot waar ze haar borsten kan ontbloten.

Ze loopt graag kleurig over rode lopers en laat haar handen kussen door snobbige mannen.

Ze kan hoog lachen, ze fluistert als ze roddelt en dansen doet ze ruisend.

Ze heeft een hoofd voor het bal, met open ogen en een mond waar wijn in kan,

liever champagne, en een hoofd voor de ochtend, dat is gekreukeld als de krant van gister.

Hoe oud ze is? Ze wil graag blozen en zegt 'O mallerd', als je haar expres te jong inschat,

maar ze is voortdurend bezig om haar lijf voor instorten te behoeden.

Haar wezen had kunnen bloeien als ze niet voor behoud van vorm had gekozen.

Het dorp

Waar je woont, daar schijnt de zon.
Dat blijft ie doen, je hele leven.

Vanaf het moment dat je als kind
de eerste stralen op je neer zag dalen,

totdat al je dagen zijn geteld.
De zon is je beste vriend.

De huizen verzakken, de stenen vergruizen
en net als de botten die niet recht

op elkaar gestapeld blijven liggen,
takelt je geheugen af, maar de zon

reist met je mee. De zon blijft groen en fris,
en hoe ouder je wordt, hoe feller het licht.

Al wat je aanraakt met je oude, gerimpelde
handen, fonkelt en blaakt, al wat je maakt

is jong en nieuw. Wees als een kind en bouw
van blokken een dorp dat van vreugde kraakt.

De boer

Niet bepaald een luie man, een vent
die waarde hecht aan tijd, de planten

kent van naam en oog heeft
voor de jonge sprietten.

Hij geniet van weer en wind
en als een kind zo blij als 't zaad

dat hij gezaaid heeft wortelschiet.
Niet dat hij over veld en akkers rent,

want daar heeft hij machines voor,
en ook niet dat hij haast heeft,

want hij weet dat hij de tijd nooit inhaalt,
maar hij kan zeker weten zweeten.

Het groeien dat hij mogelijk maakt
is sterker dan beton en niets is mooier

dan een horizon vol koren.

We zullen zijn stilte niet verstoren.

Carnaval

De kleuren worden dronken en de wereld draagt een masker: alles vrolijk en gelukkig.

Onder al dat lachen schuilt verdriet.
Je ziet het niet, maar je voelt dat het er is.

Het leven is nu eenmaal niet alleen
maar licht - onder al die maskers is het donker.

Ogen kijken door twee spleetjes, neuzen
halen adem door piepkleine gaatjes

en het zweet gutst langs je schouderbladen
naar omlaag, de diepte in; we doen vandaag

alsof we het niet merken - we lachen uitgelaten
en we vrijen als we daar de kans voor krijgen.

De één een dwaas, de ander als een boer,
de dames koningin of maagd op zoek

naar witte ridders. Morgen roept de plicht,
maar vandaag is niemand ons de baas.

De tuin

De tuin is de hemel op aarde, de Hof van Eden,
onze idylle, ons eigen werelds paradijsje.

Je vindt er een boom aan een slootje,
een zomerse bloem, een vogel op een tak

en ergens lopen twee mensen in hun blootje.
Trek toch wat aan, zou je zeggen, het is koud

en zo kaal, maar ze voelen zich op hun gemak.
Ze doen heus niks stout. We zien er

allemaal hetzelfde uit, dus wat zou 't?
Ze lopen samen tussen de struiken en ze hoeven

zich echt niet te schamen: de tuin
is een veilige plek en niemand vindt het gek.

De tuin is je leven, je vindt er het wezen
van ons bestaan. Hoor in de stilte het ruisen

van de zee, de adem van de sterren -
loop in de tuin en voel je er thuis.

De sneeuwpop

Als het winter is, dan kun je hem zien:
de man van sneeuw, met grote witte voeten,

een neus en een vork en misschien
zegt ie hallo of doet ie de groeten.

Onzin natuurlijk, sneeuwpoppen praten niet.
Ze staan zolang het vriest en als het dooit,

dan smelten ze weg en nooit
komt er een woord over hun lippen.

Hebben ze het koud? Te warm?
Vinden ze het goed om te zijn waar ze zijn

of stonden ze liever in een andere buurt?
Sokkenhelden zijn het, winterridders,

kristalpegels en ijsvreter - maar als het licht
weer boven Jan komt, dan nemen ze de benen.

Zwakke broeders, lafaards, schijters, echt,
met de noorderzon verdwenen.

Kermis

De achtbaan van het leven?
Het spookhuis van het bestaan?

De kermis is net de werkelijkheid. Je zoekt felle kleuren om de grijsheid te bedekken

en al de spoken uit je verleden,
die je liever wil vergeten,

worden in je dromen levensecht en waar.
Soms word je gillend wakker.

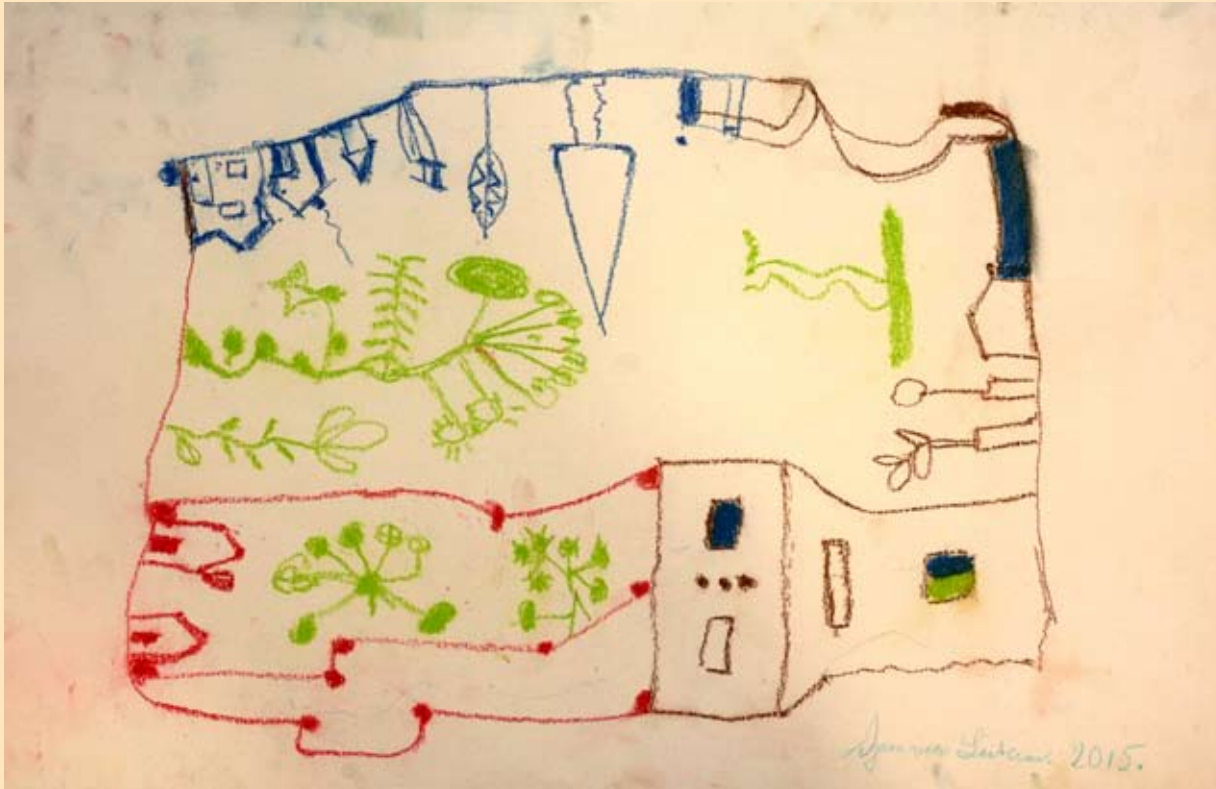
Langzaam kom je dan weer bij de tijd
en weet je weer dat je de dochter

van de bakker bent en dat je moeder
in gemalen poppenstront geloofde.

Het leven is soms zwaar:
mensen zijn als botsautootjes

en wie lijdt aan hoogtevrees die gilt het uit.
Instappen is niet zonder gevaar.

Dorp - Stad - Dorp

Voor een kind is de kamer enorm,
het huis een kasteel en de tuin

een tropisch woud. Grote mensen
zijn reuzen en alle auto's cadillacs.

Ietsje ouder leer je dat achter de muren
van je ouderlijk huis nog een wereld

te ontdekken is. Het dorp wordt een stip
die je achter je zult laten. De stad lonkt.

Dan leer je wonen, je belooft trouw en alles
bonkt, je wereld staat volledig op zijn kop.

Je leeft in het web van de stad met draden
verbonden naar alle delen van het leven.

Dan wordt langzaam de horizon weer kleiner.
De deur naar de stad gaat dicht en tenslotte

doet iemand, net als vroeger je moeder,
het licht in je slaapkamer uit.

Leven met Alzheimer 2

Door Alice Bunt

Dit is het tweede deel van een serie die Alice schrijft over de wekelijkse bezoeken aan haar vader. Hij lijdt aan de ziekte van Alzheimer en woont op de beschermde afdeling van een zorgcentrum in Utrecht. De serie zal komend jaar maandelijks in CUNST te lezen zijn. Deel 1 is te lezen op het Blog op www.flevokunst.nl/blogartikel/1215

“U moet de groeten van Hein hebben”.

Voor het eerst gaat er geen lichtje branden bij m’n vader. Nog niet zo lang geleden wist hij precies wie Hein was: Hein, van het atelier in een verzorgingstehuis; waar hij zo fijn mee kon praten en die hem het gevoel gaf dat hij serieus genomen werd; Hein, waarbij hij weer even zijn oude ‘ik’ kon zijn. Maar nu bleef de geest van m’n vader blanco. Samen graven we in zijn geheugen.

“U weet wel, uit Almere, we zijn bij hem op bezoek geweest, in zijn atelier”.

Nog steeds geen reactie.

“Hij is hier nog op bezoek geweest, we zijn toen naar de huiskamer gelopen om met iedereen kennis te maken”.

Opeens weet hij het weer:

“Ja, met die vrouw die altijd een mutsje op haar hoofd had en Hein een klap heeft gegeven”.

Zijn ogen beginnen te glimmen als hij terug denk aan de uithaal van een van zijn medebewoners, was hij mooi niet de enige die zijn zelfbeheersing verloor, er waren ook anderen die uithaalden naar personeel en medebewoners.

Mijn vader kan het niet vinden met zijn medebewoners. Heel veel woede en frustratie wordt op hen afgereageerd. De vrouwen vindt hij roddelaarsters en bemoeiallen en de mannen aanstellers waar je geen zinnig woord mee kunt wisselen. Regelmatig is hij agressief tegen ze, zwaait met zijn blindenstok en ‘zegt ze even goed de waarheid’. Ik ben er een aantal keren bij geweest en ik schaamde me, ik schaamde me voor mijn vader, zijn agressie.

Die ene keer, hij staat erop zijn koffiebeker zelf terug te brengen naar het keukentje. Met zijn rollator bots hij tegen een bezoekerster op die meer belangstelling heeft voor haar I-phone dan voor haar omgeving. Ze schrikken beide, dan begint mijn vader te schelden

en zij scheldt terug. Ik probeer te sussen, te bemiddelen. Maar eigenlijk wil ik weglopen van deze vader die ik niet ken, van deze ‘meneer Bunt’ die hij vroeger was.

Op eigen verzoek wordt mijn vader niet meer opgehaald om ‘gezellig’ in de huiskamer te komen zitten of om aan tafel mee te eten met de andere bewoners. Hij slijt zijn dagen in zijn kamer, alleen, boos en opstandig, in de steek gelaten door iedereen, afhankelijk van bezoeken van zijn vrouw en kinderen.

Mijn vader begint weer te lachen als hij aan het voorval met Hein denkt.

“Wat vroeg ze ook alweer? Of ze met hem mee mocht? En toen Hein zei dat dat niet kon gaf ze hem een klap.”

Hij lacht.

“En weet je wat zo koddig was? Twee dagen nadat ze Hein een klap gegeven had was ze dood.

“Ik doe mijn best en God doet de rest” zei ze altijd.”

Mijn vader lacht.

“Zo koddig!”.

Kunstwerkplaats Mefiboset /Anita Koning

Atelier: Bedrijfsweg 96, 8304 AA, Emmeloord

Exposities : Verkoop en verhuur door G-art, Biddinghuizen

Kunstwerkplaats Ronald Baarda, Emmeloord

In het atelier wordt dagbesteding aangeboden aan mensen met een 'beperkt' signalement. Mensen met dit signalement zijn niet in staat zelfstandig een plaats in te nemen binnen het artistieke landschap...Uitgesloten?

Het atelier biedt deze mensen een plek om zich 'kunstzinnig' te ontwikkelen, deel te nemen aan exposities, andere kunstenaars te ontmoeten.....Ze worden bevestigd... in wie ze zijn, in hun mogelijkheden, in hun 'eigenheid'....

Een plek geven...dat is mogelijk wanneer duidelijk is wat het is.

Weten waar iets hoort. Er achter komen waar ik hoor...

Voor mij is 'eigenheid' belangrijk. Oorspronkelijk zou ook een goed woord zijn. Of eerlijk, puur, waarachtig.

De mensen met wie ik werk zijn dat.

Mijn rol als begeleider bestaat o.a. hier in dat ik probeer om dat 'eigene' eruit te laten komen; een eigen beeldtaal. Als dat lukt, kan er een weg worden vrijgemaakt voor een stroom van 'beelden'. Een taal die communiceert, de taal van een kunstenaar.

Een taal die mij inspireert. Het is vooral hun taal die mij steeds weer ontdoet van al mijn 'kunstjes'. Die mij doet beseffen waar ik sta, wie ik ben, wie zij zijn....kunst blijkt toch vooral steeds weer over mensen te gaan.

Een van deze mensen is Anita Koning:

Waarom schilder je?

Schilderen geeft mij rust. Schilderen is dus eerst voor mezelf. Dat zou eigenlijk voor iedereen zo moeten zijn. Wat je maakt, maak je voor jezelf. Schilderen is ook belangrijk omdat ik het goed kan. Het is fijn als andere mensen dat zien, dat geeft een goed gevoel.

Wat schilder je zoal?

Ik heb al heel wat geschilderd. Ik ben met bomen begonnen, daarna maskers, vervolgens dieren en nu landschappen.

Vind je jezelf een kunstenaar?

In het begin niet zo,.. maar hoe langer ik ermee bezig ben... Sommige mensen vinden mijn werk bijzonder..' dat ben ik ' zeggen ze dan. Eigenlijk laat ik mezelf zien. Een kunstenaar?.....ja.

Maakt het uit wat je schildert?

Niet echt zolang ik maar op mijn eigen manier schilder.

Vind je het moeilijk om een onderwerp te kiezen?

Best wel, vooral omdat ik nu al heel veel onderwerpen heb geschilderd.

Wat kenmerkt jouw schilderijen?

Veel vlakken in felle kleuren.

Kijk je ook wel eens naar andere kunst?

Soms. Ik kijk wel eens op de computer naar werk wat op mijn werk lijkt. Ook gaan we met het atelier wel eens naar het museum.

Museum voor Geertje

door Hein Walter

Museum van Geertje

kunstwerk gemaakt door Willem Hoogeveen

2007 / Ketelzwerfpad - Nagele

4 x 3 x 2 meter

Aluminium, staal en andere materialen

In Limburg zie je ze vaak: kapelletjes en heilige huisjes op kruisingen van wegen – de zichtbare overblijfselen van een tijd waarin de kerk haar stempel drukte op het dagelijks leven. Het is goed dat die tijd voorbij is, maar de huisjes staan er gelukkig nog, stilteplaatsen waar je even weg kunt dromen uit het jachtige bestaan. Flevolandse hebben het druk met de ontwikkeling van Flevoland: de toekomst, de economie, de bereikbaarheid, de leefbaarheid. Flevoland heeft dergelijke kapelletjes niet, daarom maakte Willem Hoogeveen er zelf een.

Als je wandelt langs het lange afstandswandelpad, Het Pionierspad, en je gaat door het weiland aan het Ketelzwerfpad, dan kom je het huisje tegen. Door het wandelen heb je je al een beetje uit de samenleving teruggetrokken, en dan kom je daar opeens dat wonderlijke gebouwtje tegen, dat Museum van Geertje.

Natuurlijk ga je daar dan naar binnen.

Het lijkt een bidhuisje, maar het heeft een heel andere inhoud. Er hangen 10 schilderijen in van Geertje Groen – Geertje schildert bij

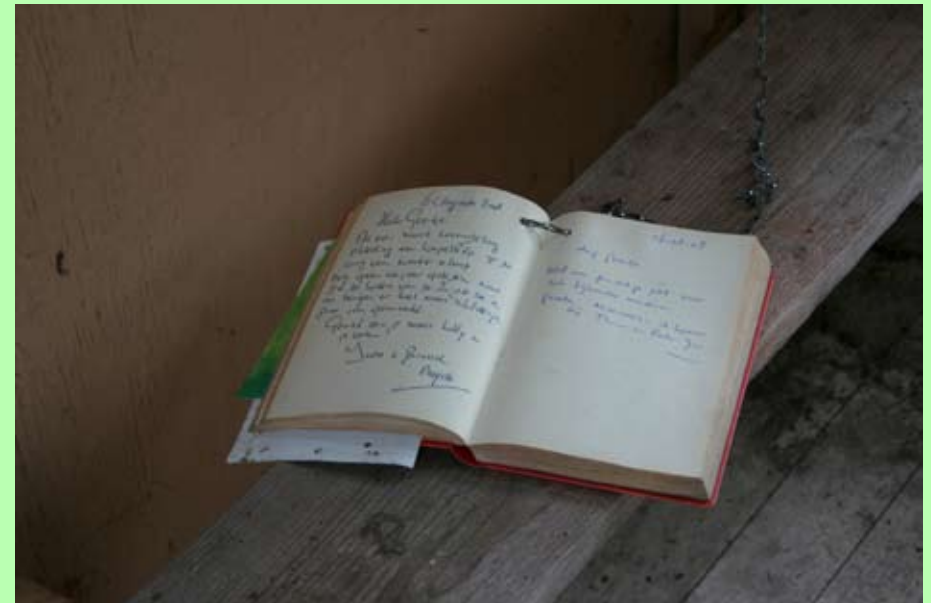
Triade, een instelling die zich inzet voor mensen met een verstandelijke beperking. Geertje heeft het syndroom van Down. Het museum heeft een geraamte van staal. Het gebouwtje is aan de buitenkant bekleed met aluminium platen. Het gebouw moet een fors aantal jaren de elementen kunnen weerstaan. Het aluminium glimt nu nog, maar het zal wel eens gaan corroderen en daardoor doffer worden. De corrosielaag (roest) beschermt het materiaal tegen verder roesten. Omdat het een open gebouwtje is, zullen wind, vocht, warmte en kou van invloed zijn op hoe het er vanbinnen uitziet. Het houdt zich nog.

Kapelletjes zijn rustpunten. Je bent even weg uit de drukte, uit de tijd, en krijgt de rust om na te denken; over wat er gebeurd is, over het verleden, de toekomst, over hoe je de wereld ziet. En hier word je bij dat nadenken geholpen door het werk van Geertje. Omdat haar schilderijen zo helder, kleurig, fris, en vrolijk zijn, helpen ze je om de dingen helder te zien. Geertje doet het je voor.

Art Loca

De Steiger 77

1351 AE Almere

Stichting Art Loca is opgericht in 2010 en staat voor *Art, Love and Care*. Art Loca werkt door middel van (podium)kunst aan de persoonlijke en artistieke ontwikkeling van mensen met en zonder beperking zodat zij zich makkelijker kunnen bewegen in de maatschappij. Art loca maakt muziek, theater en beeldende kunst en geeft voorstellingen in de eigen theaterzaal in Almere Haven en op locatie.

Art Loca streeft inclusie en participatie na van mensen met een beperking. Om dat mogelijk te maken werken er op de groepen vrijwilligers van jong tot oud en met verschillende achtergronden. Zij spelen mee als acteur of werken ondersteunend op administratief, organisatorisch en uitvoerend vlak.

Art loca biedt een plek waar iedereen geaccepteerd wordt zoals hij is. Of zoals een van de spelers zo mooi verwoordde: “Art Loca Laat Iedereen Zijn Eigen Anders Zijn.”

Om die reden melden bij Art Loca veel mensen zich aan die het moeilijk hebben en hun leven weer op de rit willen krijgen. Zij vinden bij Art Loca naast acceptatie, kansen en mogelijkheden de kracht om weer regie te nemen over hun eigen leven en toekomst. Zij ondersteunen mensen met een beperking en kunnen daarbij hun talent inzetten.

Zij voelen zich waardevol en gewaardeerd en daardoor betrokken en verantwoordelijk. De mensen met een beperking vinden het fijn om samen te werken met mensen zonder beperking. Zij voelen zich gezien en gehoord en het geeft hen zelfvertrouwen. Zo helpen zij elkaar.

Art Loca heeft een wijkgerichte plek gecreëerd waar mensen met verschillende achtergronden en van verschillende leeftijden elkaar kunnen ontmoeten en door samen te werken elkaar kunnen inspireren. Zij participeren ieder op hun eigen manier, met hun eigen mogelijkheden, gezondheid, opleidingsniveau of leeftijd. Door de verschillende achtergronden kunnen zij van elkaar leren en voor elkaar rolmodel zijn. De groepen worden op hun beurt weer gecoacht door professionals.

Naast deze activiteiten zoekt Art Loca vooral samenwerking met andere organisaties en biedt zij ruimte in De blauwe Reiger aan zelfstandige ondernemers die elkaar kunnen ondersteunen en versterken. Door elkaar op te zoeken en gebruik te maken van elkaars deskundigheid, talenten en de krachten te bundelen wil Art Loca werken aan een gezonde en betrokken samenleving waarin iedereen mee mag en kan doen.

Foto: Walther Vlaanderen

Foto's: Walther Vlaanderen

Simeon Terberg

Door Mieke van Dijk

Het starten met schilderen was voor Simeon Terberg, zoals hij het zelf noemt “als een sprong in het diepe” Het was op een ochtend dat hij wakker werd om naar dagbesteding te gaan en een zin en lef voelde om te gaan schilderen zonder precies te weten wat en waar het hem zou brengen.

Door zijn schizofrenie had Terberg op een gegeven moment veel last van “storende gedachten”. De gedachten waren storend, maar tegelijkertijd ook intrigerend. Om op deze gedachten te kunnen reflecteren schreef hij ze op papiertjes en plakte deze op de wanden in het chaletje waar hij op dat moment verbleef. Na een aantal weken hingen de wanden vol met zijn handgeschreven teksten.

Toen Terberg uit het chalet verhuisde, haalde hij de papiertjes van de wand en bewaarde ze in een doos. In de loop van de jaren herlas Terberg de gedachten die hij verzameld had. Hij voelde een noodzaak de gedachten leesbaarder en minder grof te maken en bundelde ze vervolgens in een dummy.

Terberg had echter nog niet het gevoel dat hij gewonnen had van de grofheden die uit zijn gedachten kwamen en op papier geschreven stonden. Hij overdacht de mogelijkheden er tekeningen, verhalen of gedichten van te maken. Toen hij in januari 2015 bij Art Loca kwam, besloot hij de gedachten op doek te zetten. In de eerste plaats om zijn welkome en onwelkome gedachtes te ventileren en te neutraliseren of zoals hij het zelf noemt “er een non-dualistische mening bij uit te willen lokken en er een zo nuchter mogelijk beeld van te maken.” In de tweede plaats wil hij de gedachtes een vorm geven om te kunnen bespreken met iemand die meekijkt.

Terberg begint met het opspannen van een doek. Voor zijn gevoel hoort dat bij het hele proces van realiseren. Als het doek opgespannen is pakt hij een tekst en maakt een aantal erg snelle schetsen totdat hij een beeld heeft dat op de tekst aansluit. Dat beeld vergroot hij het liefst zo letterlijk mogelijk uit.

Terberg werkt voornamelijk in grijstinten, zodat hij zich geen zorgen hoeft te maken over kleurcomposities die zijn schilderproces kunnen verlengen. Het schilderij is meestal klaar als de gedachte geneutraliseerd is en hij er een tevreden gevoel over heeft. Het beeld moet voor hem aanvaardbaar zijn om naar te kijken. Aanvaardbaar is dat het niet saai is en ook geen pijn doet.

Terberg

“Door meerdere opnamen in instellingen ben ik me gaan interesseren in het Simplisme, die ik verdenk als nodig voor psycho-traumatische verwerking. De schilderijen die worden afgebeeld zijn niet enkel heel leuk om te hebben gemaakt, maar zijn allereerst voor mij zeer nuttig. Wanneer de realisatie van een schilderij plaatsvindt, houdt ook non-materialisme mij vaak sterk bezig. Graag attendeer ik anderen erop dat zij zuinig met grondstoffen om zouden kunnen gaan. Streven naar maatschappijen die in plaats van verdienen, weten te schenken, intrigeert me enorm.”

Foto: Claudia Kamergorodski

Functionerend een matras verdedigen

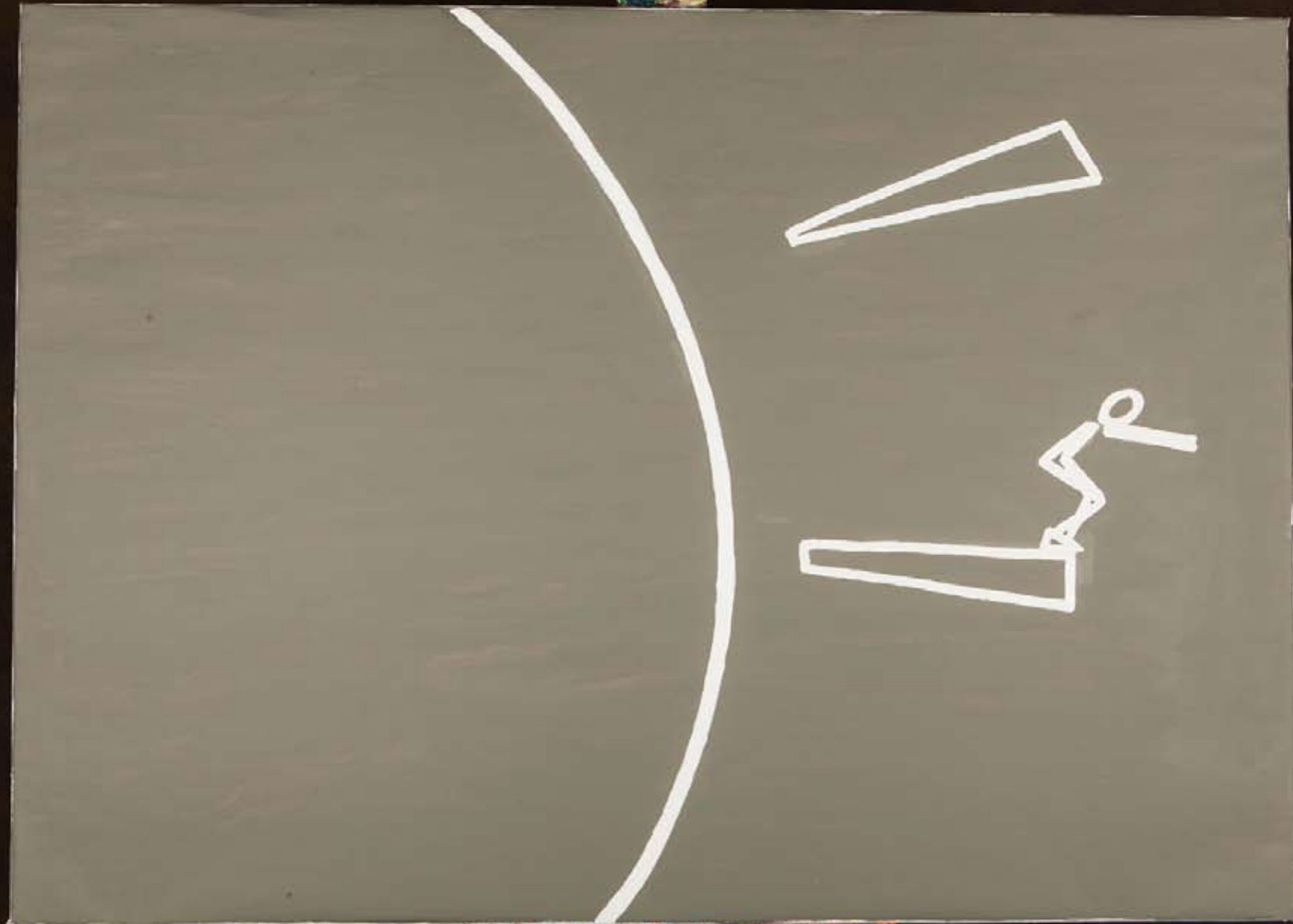
Het redt m

Normaal en volwassen

Ondergrondse kabouter

Wie als telegrafisch inlatend door de dromen
het aanwinnen en ontdekken: benaming, anderen
(uitvoering onbetreft)

Geek genoeg
te gek
normaal genoeg

* op tijd

ongevraagd in de vande dromen
ik heb twee jaar stouf voor je

ik heb het liever goed met je voor

telkens
een baten's ontvangen
aan baten's suberke
me een tele- in- baten
een baten baten

getuurd worden

maar het we
wel vergeven hebben

maar het ons wel vergeven
hebben

~~een~~

tekenen

een betekenis ontvangen

een betekenis schenken

me een teken laten beleven

een teken beleven

getekend worden

Ad Arts

Door Hein Walter

Ad Arts komt wekelijks twee keer per week op mijn atelier om er te tekenen. Hij bouwt er gestaag verder aan zijn oeuvre. In 2015 debuteerde hij als kunstenaar met de tentoonstelling *Betekeningen*. Die tentoonstelling heb ik mogelijk gemaakt bij De Muren van Archipel.

Ad Arts is in de tachtig, maar zijn leeftijd is niet aan de tekeningen af te lezen. Die zijn zeker niet naïef, maar wel onbevangen. Dat hij tekent met zijn linkerhand (hij is altijd rechts geweest, maar zijn rechterhand is na een hersenbloeding niet goed meer hersteld), is ook niet aan het werk af te zien. Dat hij zich voordat hij op mijn atelier kwam tekenen, nooit met kunst heeft beziggehouden, is ook niet te zien. Zijn tekeningen zijn oorspronkelijk, experimenteel en fris. Kleurige tekeningen zijn het, van een ontwapende schoonheid en met grote zeggingskracht. Het zijn getekende verhalen, poëtische taferelen, landschappen vol gebeurtenissen, ruimtes en sferen vol betekenis en symboliek.

Ad Arts is moeilijk in een categorie te plaatsen. Hij is geen professionele beeldend kunstenaar, maar ook geen amateur of zondags

schilder. Hij is autonoom en eigen en hij heeft een heel eigen stijl ontwikkeld en hij is nieuwsgierig en zoekt steeds verder.

Ook past hij maar moeilijk in de categorie die Outsider Art wordt genoemd. Want deze mensen lijken met elkaar gemeen te hebben dat hun gevoelsleven meer de vrijheid krijgt dan hun verstandelijke capaciteiten ze houvast geeft. Bij Ad Arts ligt dat weer genuanceerder. Zijn hersenbloeding heeft wel tot gevolg gehad dat hij zich lichamelijk niet zelfstandig meer kan redden, maar geestelijk is hij daarentegen heel sterk.

Hoe zit het dan? Ik geloof dat hij een vrijdenker is. Hij is een geboren kunstenaar, maar hij had ook andere kwaliteiten en die kregen eerst de ruimte. Daarna kwamen de verantwoordelijkheden en voordat hij het wist maakte hij deel uit van het bedrijfsleven. Nu heeft de voorzienigheid ervoor gezorgd dat hij de ruimte krijgt om zich creatief te ontwikkelen. Die kans grijpt hij aan! Daarbij vergeet hij zijn geleefde leven niet! Alles wat hij heeft meegemaakt of kan bedenken, is potentieel een inspiratiebron.

En *what's in a name!* Hoe passend kan het zijn!

Mieke Königel

To be or not to be: Een Outsider!

Toen ik de aankondiging van het themanummer 'Outsiders Kunst' las, overviel mij het gevoel daar iets over te moeten schrijven. Waarom? Wellicht omdat ik me een outsider binnen het kunstgebeuren voel. Niet zoals de term 'Outsiders kunst' doorgaans wordt gebruikt. Ik heb geen verstandelijke beperking of psychische stoornis. Ik doel dan ook meer op de letterlijke betekenis van het woord 'Outsiders'.

Hoewel in mijn leven 'de kunsten' een rode draad vormen, ben ik relatief weinig bezig met het creëren van eigen werk. Dit komt omdat ik een groot deel van mijn creatieve werk en aandacht besteed aan het ontwikkelen van creativiteit bij anderen. En dat zijn werkzaamheden die doorgaan niet onder de noemer 'kunst' vallen. Ik wil mij ook niet scharen onder de groep van kunstenaars die met hun vrije werk in hun levensonderhoud kunnen voorzien. Daarvoor is mijn 'productie' veel te klein. Ik zie mijn competenties binnen het kunstvak dan ook veel meer in het licht van de denken handelwijze die bij creatieve, scheppende mensen hoort. Dat dit bij mij een 'Outsidergevoel' oproept, is overigens beslist niet negatief bedoeld. Het mooie van de combinatie van verschillende kunstactiviteiten zoals ik die ervaar, is juist de logische kruisbestuiving die kan plaatsvinden.

Zolang ik mij kan herinneren, ben ik bezig geweest met het verzamelen, vervormen en construeren van 'dingen'. Zo kan ik me nog goed herinneren dat ik als kleuter bij mijn moeder aan de keukentafel zat. Ik dronk een uitgeperste sinaasappel, zij zat achter de naaimachine. Met in mijn achterhoofd het liedje van *Kabouters Spillebeen* dat ik op school geleerd had, bekeek ik de spulletjes die voor me op tafel uitgesteld lagen. De twee lege helften van de uitgeperste sinaasappel, houten garenklosjes en restlapjes stof. Het duurde niet lang of ik had van deze drie elementen een paddenstoel met witte stippen in elkaar geknutseld. Al snel daarna volgden zelfgemaakte poppenkieren uit onder andere oude sokken. En in mijn tienertijd minirokjes voor mijzelf, geknipt uit de wijde pijpen van mijn boers versleten broeken. Het waren allemaal creaties die voortkwamen uit hetgeen ik in mijn omgeving aantrof. Soms iets functioneel, soms onduidelijke bouwsels die gaande het scheppingsproces ontstonden. Een combinatie van handigheid met een scheppingsdrang, die aanzette tot het zien van mogelijkheden die kennelijk niet bij iedereen voor de hand lagen.

Er was in de omgeving waar ik opgroeide niet echt oog voor scheppend talent. Ook kunst was iets dat zich op heel verre

afstand afspeelde. Toch kan ik me de spaarzame, door de lagere school georganiseerde tripjes naar het van Abbemuseum, nog haarscherp herinneren. Niet zozeer de namen van de kunstenaars, maar wel de bijzondere installaties die geëxposeerd werden en de prachtige verhalen die de rondleiders erbij vertelden. Het waren kleine feestjes die mij inspireerden om zelf ook aan de slag te gaan.

En dat is altijd zo gebleven. Ik maakte zowel twee- als driedimensionale werkstukken die ontstonden uit de meest uiteenlopende materialen. Uiteindelijk belandde ik op de Academie voor Beeldende Vorming in Amsterdam waar ik naar hartenlust kon creëren en experimenteren. Het was een fantastische tijd waarin ik veel heb geleerd. Ik was er dan ook van overtuigd na het afronden van mijn studie als beeldend kunstenaar aan de slag te gaan. Toch liep het iets anders.

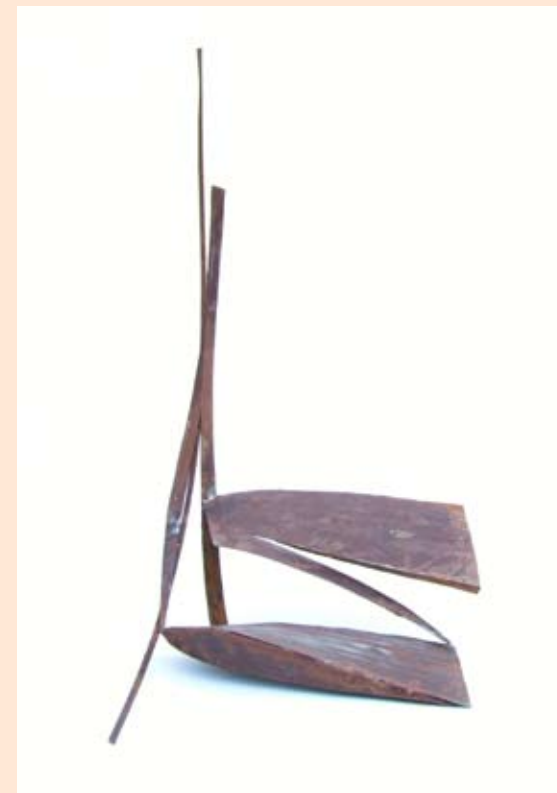
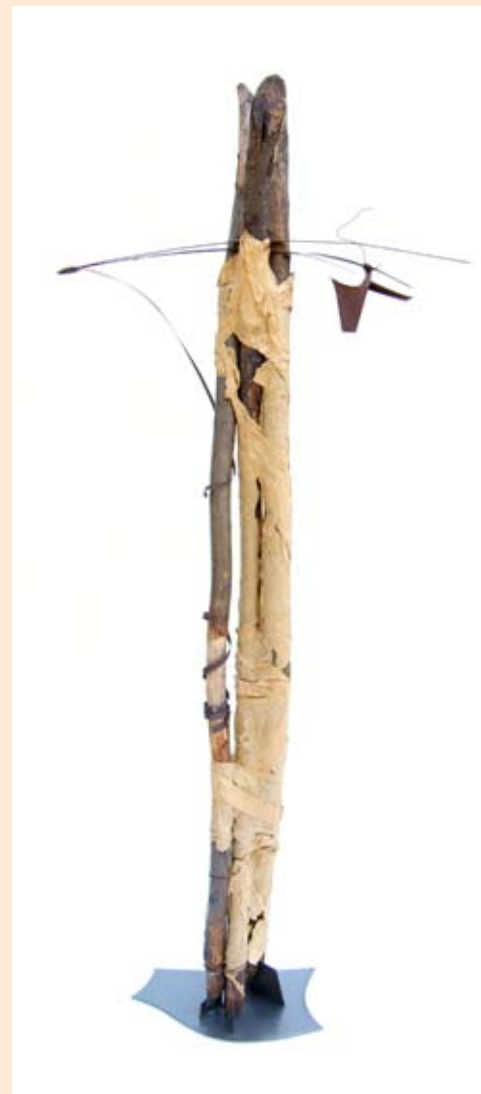
Na het behalen van mijn diploma werd me gevraagd mijn eindexamenwerk deels te exposeren in het multifunctionele Vestzaktheater De Fontein in Lelystad. Het werd een tentoonstelling met een aantal ruimtelijke bouwsels en schetsen van metaal (afb.1 en 2), gecombineerd met objecten van aluminium-cement.

Kunstrecensent Wim van der Beek schreef er een mooie recensie over en in het Parool verscheen een artikel nadat ik hiervoor een interview had gegeven.

Ook werd mijn werk gespot door de toenmalige coördinator van het Centrum voor Kunstzinnige Vorming De Kubus in Lelystad. Hij vroeg mij om vanuit De Kubus werkzaamheden te verrichten voor het basisonderwijs aldaar. Te beginnen bij het verzorgen van rondleidingen binnen een educatieve tentoonstelling genaamd 'Klei'.

Afbeelding 1

Balans

Afbeelding 2

Trap

Ik dacht aan mijn eigen jeugd waarin kunsteducatie nauwelijks aan bod kwam. Ik dacht aan 'klei', een materiaal dat mij na aan het hart lag en nog steeds ligt. Dus ik zei "Ja" en begon met het rondleiden van groepen leerlingen en hun leerkrachten. Ik vertelde over klei; over de herkomst, de techniek van het verwerken, het glazuren en het bakken in de oven en allerlei gebruiks- en kunstvoorwerpen die van klei gemaakt worden. Samen met de kinderen besprak en bekeek ik de prachtige en bijzondere kunstwerken. De kinderen hingen aan mijn lippen en gingen vervolgens geïnspireerd zelf aan de slag met het maken van een eigen kleiwerkstuk.

Wat ik vooraf niet vermoedde was de enorme kick die ik kreeg van het enthousiasmeren van de kinderen en hun begeleiders. Dit voelde hetzelfde als mijn passie voor het creëren van eigen werk.

Er volgden nog vele rondleidingen, beeldende lessen in school, inspiratiemomenten voor schoolteams, zelf geïnitieerde educatieve kunstprojecten en tentoonstellingen, en al snel een vaste aanstelling bij De Kubus.

Telkens als ik bezig ben met het ontwikkelen en organiseren van kunsteducatieve activiteiten voel ik heel erg de behoefte om aan het betreffende onderwerp ook in mijn vrije werk vorm te geven. Het is een wisselwerking met vaak een positieve, en steeds verschillend uitwerking. Soms is het resultaat (sur)realistisch zoals tijdens de ontwikkelfase van een multidisciplinair project over hergebruik van afvalmateriaal (afb. 3). En soms heeft het een abstracte uitwerking zoals tijdens het ontwikkelen van een project voor kleuters, over de manier waarop dieren wonen (afb. 4 t/m 6) of een project over luisteren naar verhalen (afb. 7).

*Afbeelding 3
Stokpaard*

Maar ook buiten deze inspiratiebron zal het altijd zo blijven dat mijn omgeving me aanzet tot creëren. Het denken in, en vormgeven aan beelden is nu eenmaal niet iets dat zich laat vangen binnen vaste kaders. Zo loop ik tijdens een boswandeling onbewust altijd te speuren naar interessante stukken hout (afb. 8 t/m 10). En zie ik tijdens het snoeien van de tuin in elke gerooide tak een onderdeel voor een potentieel kunstwerk (afb. 11). En dan zijn er natuurlijk actuele onderwerpen zoals bijvoorbeeld de huidige vluchtelingenproblematiek (afb. 12) of externe opdrachten. Werken in de kunsteducatie is voor mij een bron van inspiratie, maar het kost me ook veel tijd. Tijd die ik vervolgens niet in het eigen, vrije werk kan steken. Dat is een spagaat die ik op de koop toe neem. Ik doe mijn educatieve werk met veel plezier en vind het belang van kunsteducatie groot. Kinderen zijn onbevangen,

Afbeelding 4, 5, 6
Wonen I, II, III

Afbeelding 7
Communicatie

hebben een grote fantasie en staan met hun nieuwsgierige houding nog overal voor open. Het is de 'kunst' om die onbevongen houding vast te houden door kinderen tijdens hun schoolloopbaan te leren zich te uiten op de manier die bij hen past, zodat zij zich kunnen ontwikkelen tot creatieve, volwaardige wereldburgers. Tot gelukkige mensen die inhoud kunnen geven aan hun leven en zich kunnen redden in onze steeds complexere samenleving waarin juist de beeldcultuur een steeds belangrijkere rol speelt. Binnen de kunsten zijn vele rollen te vervullen. Met de rollen waarmee ik aan mijn leven inhoud geef, lever ik op verschillende manieren een bijdrage aan kunst in het algemeen. Outsider of niet, ik ben er gelukkig mee!

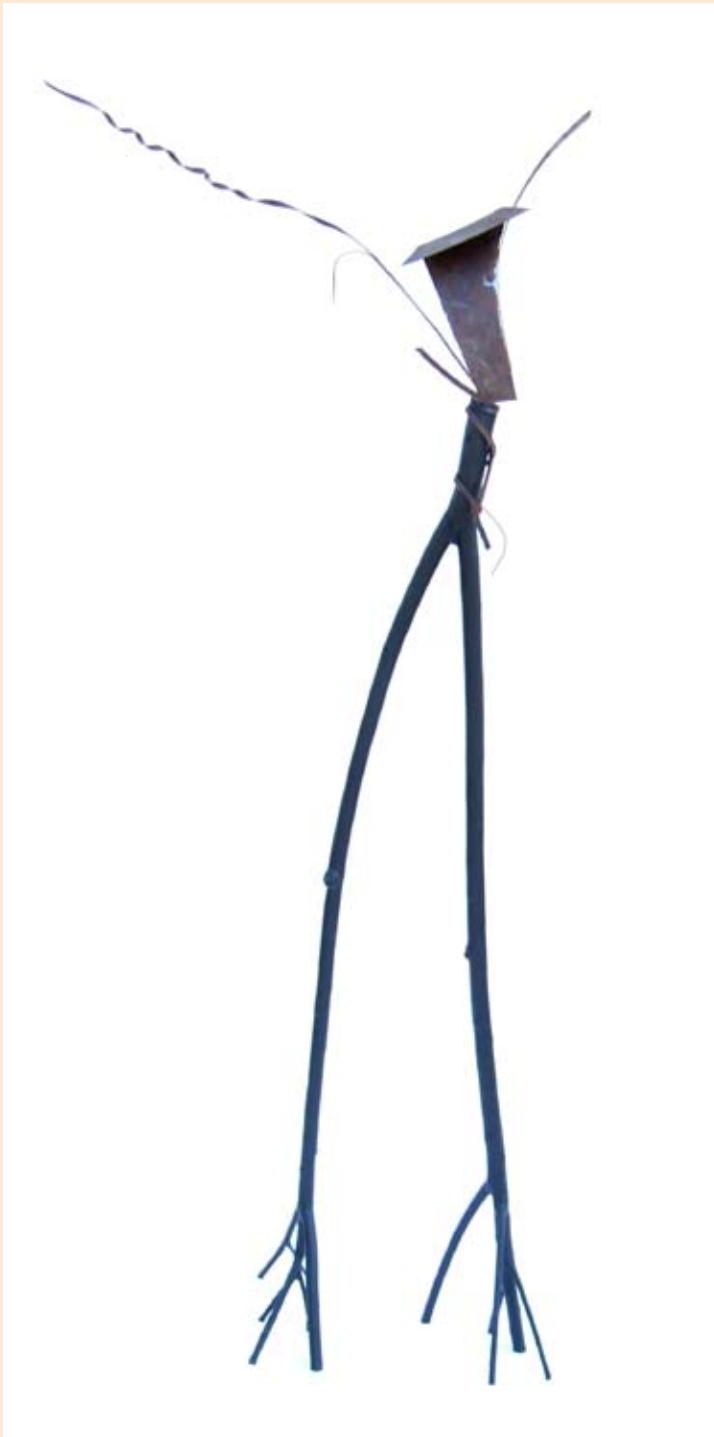
Afbeelding 8
Storm

Afbeelding 9
Compositie met rode vlag

Afbeelding 10
In de wolken

Afbeelding 11
Koppoter

Mieke König
bij een beeld van Klaas Gubbels

2016 - CUNST in Thema's

Een vooruitblik

CUNST zal in 2016 bestaan uit themanummers.

Het maartnummer zal een themanummer zijn over **fotografie**. Niet alleen de fotografen komen aan het woord, maar ook de schilders, beeldhouwers en grafici die fotografie gebruiken als voorstudie.

Het aprilnummer gaat over **sterven**. Grafmonumenten, speciale doodskisten, poëzie geschreven voor afscheidsceremonies en meer.

Het meinummer komen kunstenaars aan het woord die **collages** maken. De een gebruikt betekenisvolle afbeeldingen, de ander gebruikt de afbeeldingen als kleur en vorm. En alles daartussen.

In Juni komen de **landschappen** aan bod. Vroeger werden er heel veel landschappen geschilderd. Ze blijken er nog steeds te zijn!

In juli staat het abstracte werk centraal. Abstracte werken die een link hebben met de werkelijkheid en ook de werken die er hele maal los van staan. Wat zeggen de kunstenaars erover?

Augustus is de maand van de **tekening**. Tekeningen met pen en potlood, grafisch en ook met verf. In het woord betekenis zit het woord tekenen. Is dat toeval?

In het septembernummer is er oog voor schoonheid. **Sieraden!** Kunst om te dragen.

In het oktobernummer vertellen kunstenaars over **inspiratie**, over hun inspiratiebronnen. Muziek die geluisterd wordt, literatuur die gelezen wordt, een film die indruk maakt en waarover een kunstwerk wordt gemaakt, theater of religie. Op zoek naar de bron.

Een schilderij kan druk zijn, of verstild. Een beeld staat in principe stil, maar er kan beweging worden gesuggereerd. In het novembernummer staat de **stilte** centraal

December is natuurlijk de maand van Kerstmis. **Geboorte!**

Letterlijk, als het gaat om kunstenaars die het thema geboorte als uitgangspunt nemen, maar ook in de ruimere zin dat elk kunstwerk in feite zelf een geboorte is.

Tips - Februari

Wie - Wat - Waar - Wanneer

Schouwburg Almere - 9 februari - 20.00 uur - € 25,-

Podium Almeers Talent 2016 (www.schouwburgalmere.nl)

Soroptimistclub Almere organiseert een fantastisch benefietconcert voor het goede doel: **Syrië 'Back to school'**

Presentatie: presentator Jörgen Raymann en meesterpianiste

Marietta Petkova Almeerse talenten treden op met Dans, Pop,

Klassiek, Opera, Jazz, Blues etc.

KAF Almere

Cursus Camera Acteren 16+

Cursusdagen: 6 februari, 13 februari, 20 februari, 5 maart, 12 maart, 19 maart, 26 maart, 2 april, 9 april en 16 april

- KAF Academie en NN Productions

Altijd al willen acteren? Droom je van een rol in een Nederlandse speelfilm of een Nederlandse serie? Dit is je kans! Nick Boer en Nynke van der Aa van NN Filmproductions starten in februari een cursus in camera acteren www.schouwburgalmere.nl

Op zaterdag 13 februari opent burgemeester Weerwind het vernieuwde Corrosia in Almere Haven.

Vanaf 12.00 uur zijn er feestelijke activiteiten voor jong en oud.

Schouwburg Almere - 25 februari 20.15 uur € 38,-

Il trovatore - opera van Giuseppe Verdi - Staatsopera van Tatarstan

Agora Lelystad - 7 februari 12.00 uur € 15,- (entreprijs)

APOLLO ENSEMBLE - Schubert en Beethoven

Agora Lelystad - 25 februari 20.15 uur € 29,50 (entreprijs)

NEDERLANDS DANS THEATER 2 agora-lelystad.nl

Meerpaal Dronten www.meerpaal.nl/cursus/beeldhouwen/

Cursus Beeldhouwen : Ontdek en ontwikkel ruimtelijk inzicht.
prijs per lesPrijs v.a. €14,75 (exclusief materiaal)

Pavadita Tango Strijkkwartet & Maria de Fátima

Vrijdag 26 feb 2016 20:15 € 15,50 www.theater-voorhuys.nl

Eindig Laagland - Tim Krabbe

22 februari 20.00 uur Corrosia, Markt 43 Almere Haven € 7,50

Foto's van Elsa Blaaser tot en met september te zien bij De Agora in Lelystad. Te bekijken vooraf en bij pauzes van voorstellingen.

Op 14 februari vindt vanaf 14.00 uur in Almere Buiten de Valentijns wandeling plaats. Dan worden ook de nieuwe kunstetalages geopend. www.almerebuiten.info

CUNST 2016

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.flevokunst.nl
 KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.nieuwverleden.info
 CORROSIA! – ALMERE www.corrosia.nl
 COLLAGE – ALMERE www.collage-almere.nl
 STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE www.dezijderups.nl
 BG 22 24 - ALMERE www.bg-22-24.nl
 CASLA – ALMERE www.casla.nl
 De WITTE OLIFANT - ALMERE www.opleidingdewitteolifant.nl
 ART LOCA www.artloca.nl
 EINDIG LAAGLAND www.eindiglaagland.nl
 AIR BRUSH – ALMERE www.airbrush-almere.nl
 KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE www.kunst-enzo.nl
 VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE www.verenigingalmere2018.nl
 DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE www.denieuwebibliotheek.nl/agenda
 FLOWLAND – ALMERE www.flowland.nl
 SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE www.schutzensemble.nl
 DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM www.devoetnoot.nl
 STICHTING BUITENSTAD - ALMERE www.buitenstad.nl
 STAD EN NATUUR - ALMERE www.stadennatuur.nl
 THEATERGROEP SUBURBIA - ALMERE www.theatergroepsuburbia.nl
 THEATERGROEP ONGEREMD - ALMERE www.theatergroepongeremd.nl
 DE BONTE HOND - ALMERE www.bontehond.net
 THEATERGEZELSCHAP VIS À VIS - ALMERE www.visavis.nl
 JEUGDTHEATER HET BLAUWE HUIS - ALM. www.hetblauwehuis.nl
 GOEDE REDE CONCERTEN - ALMERE www.goederedeconcerten.nl/

SCHOUWBURG IN DRONTEN: www.meerpaal.nl
 SCHOUWBURG IN ALMERE: www.schouwburgalmere.nl
 SCHOUWBURG IN LELYSTAD: www.agora-lelystad.nl
 SCHOUWBURG IN EMMELOORD: www.theater-voorhuis.nl

LOODS 32 - LELYSTAD www.loods32.com
 NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST. www.nieuwlanderfgoed.nl
 STICHTING ORGACOM – LELYSTAD www.orgacom.nl
 STICHTING DE BARAK – LELYSTAD www.debarak.nl
 DE KUBUS – LELYSTAD www.dekubuslelystad.nl
 HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD www.flevo-landschap.nl
 DIJKDICHTERS www.dijkdichters.info
 UITGAST www.uitgast.nl
 FIEVOLANDSE THEATERVERENIGING JTL www.jtl-theater.nl
 KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD www.kamerkoorlelystad.nl
 LAK (Lelystadse amateur kunstenaars) www.atelierdeveste.nl
 KUP 11 LELYSTAD www.kup-11.nl
 MUSEUM NAGELE – NAGELE www.museumnagele.nl
 MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD www.muzischcentrum.nl
 JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD www.de-klos.nl
 DE VERBEELDING – ZEEWOLDE www.deverbeeldingzeewolde.nl
 HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG www.hotelvansaaze.nl
 NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG www.natuurmonumenten.nl
 DANSCENTRUM ARTISTIQUE www.danscentrumartistique.nl
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.kunstindeopenbareruimte.nl
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
 DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND www.flevolandbovenwater.nl
 APOLLO ENSEMBLE www.apollo-ensemble.nl
 XL DE ATELIERS – DRONTEN www.xldeateliers.nl
 KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN www.kunstraaddronten.nl
 FLEVOKU(N)STBOULEVARD www.flevokunstboulevard.nl
 DRONTEN IN BEELD www.dronteninbeeld.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
 HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl
 GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
 AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
 BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojecten.nl
 DO GALLERY - ALMERE www.dogallery.nl
 KUNSTUILEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
 KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD www.atelierdeveste.nl
 KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
 HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD www.hivaoa.nl
 GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
 KUNSTUILEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
 GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl
 GALERIE DE PAARDENSTAL - ESPEL www.galeriedepaardenstal.nl

Cunst